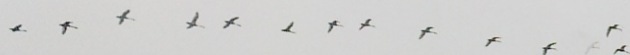

OTVORENÁ NÁRUČ

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU EVANJELICKEJ CIRKVI A.V. V NITRE, JAR 2017

500 ROKOV
1517 - 2017

KU HNIEZDAM!

Na poli pri Čakajovciach postáva krdeľ divých husí. Akoby na povel sa odrazia, ťarbavo, no z celých síl mávajú krídlami. Vznášajú sa do výšky. Urobia veľký kruh nad nivou Nitry a tiahnu do diaľky, aby niekde nad Oponickým hradom preleteli cez Tríbeč a smerovali ďalej, na sever. Nezaujímajú ich žeriavy a bagre, nákladniaky a prvé piliere hál Land-Roveru. Inštinkt im velí: Ku hniezdam! Niekde na južnom pobreží Grónska, alebo v ruskej tundre pri Murmansku nájdu svoje minuloročné hniezdiská. Tu husi znesú vajcia a vychovejú mladé. Tak, ako tiahnu na sever, ku hniezdam, tiahnu vlastne k životu.

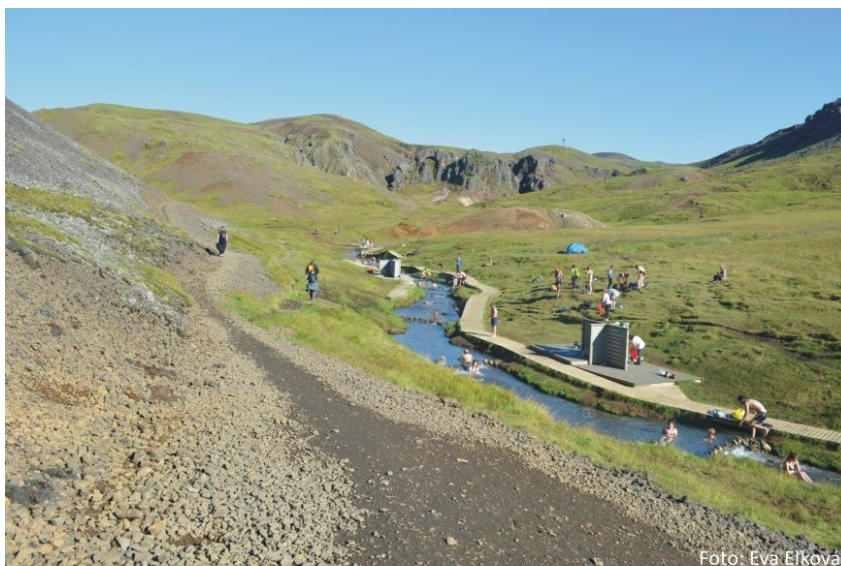
Tiahnutie husí ku hniezdam je veľmi silnou metaforou. Čo ďalšie nám napadne, keď nad touto metaforou premýšľame? Čo dôležité pre kresťana?

V 15. storočí z Talianska do európskych priestorov na sever od Álp prenikol nový a epochálny kultúrny prúd, renesancia. Priniesol impulzy do všetkých oblastí života do politiky a spoločnosti, do vedy a umenia, do duchovného života jednotlivca a cirkvi. Renesanční humanistickí učitelia razili zásadu Ad fontes, K prameňom! Ako husi ku hniezdam, ich to ťahalo ku gréčtine a hebrejčine, aby v nich študovali Bibliu a prekladali ju do materinských jazykov jednotlivých cirkví. Ich záujem však nebol iba jazykový. Obsahoval silný duchovný ťah: Zásada Ad fontes - K prameňom, vzkriesila autoritu Biblie, naplnila cirkev echt biblickou teológiou, kázanou i vyučovanou, sprístupnila Písmo širokým masám ľudí, spôsobila konfrontáciu kresťana ani nie tak s liturgiou a zvykmi cirkvi, ale so samotným obsahom evanjelia!

(pokračovanie na str. 2)

Efekt tohto všetkého bol jednoznačný: Kresťan renesančnej doby bol vyňatý z anonymného zástupu zhromaždenia a mechanického vykonávania obradov, aby odpovedal na absolútne osobné a absolútne závažné otázky: Kto som a ako môžem obstáť pred Bohom? Prežíva osobnú zodpovednosť za svoj vzťah s Bohom a za svoje spasenie. Áno, uvažujete správne, renesancia a reformácia išli ruka v ruku.

Metafora tiahnutia husí ku hniezdam nám pripomína i jedno ďalšie tiahnutie – k zásade Solus Christus, Jedine Kristus! Ako tento starý kresťanský princíp získal práve v reformácii svoju stratenú vážnosť? Uvedme modelovú situáciu. Zrelý, tridsaťdvaročný muž Martin Luther, stredoveký kresťan, navyiac sám mních, kňaz a teológ, bol človek úplne a bezozbytku vnorený do všetkého, čo cirkev ponúkala kresťanovi na ceste k Bohu a k spaseniu. S najväčšou duchovnou vášňou praktizoval asi kompletný arzenál možností, ktoré ako stredoveký kresťan mal, aby dosiahol spasenie. Pokoj srdca však nedosiahol. Snažil sa ešte viac, úprimnejšie, dlhšie, prísnejšie ... ale vždy končil vo frustrácii; v trýznivom pociť, že urobil predsa málo a nespĺnil nároky svätého a spravodlivého Boha. Je stratený. Lutherov svedný otec Johann von Staupitz rozoznáva, že Martin podstupuje preteky s Bohom, v ktorých človek nemôže zvíťaziť. Spasenie predsa nespočíva v tom, čo my vyprodukuje svojou náboženskou a morálnou vervou, ale v tom, čo Boh, v nezmerateľnej láske a vo svojej slobode urobil zo svojej strany pre nás v Ježišovi Kristovi. Staupitz usmerňuje Luthera na osobu a dielo Ježiša Krista a Luther – povážte - mních, kňaz a teológ absolútne vnorený do života cirkvi zrazu s údivom práve vyliahnúťého húsatka poznáva, že osoba a dielo Ježiša Krista sú mu absolútne neznáme! Nevie ich použiť a ako kresťan ich nedokáže zaradiť do konceptu „pretekov s Bohom“, do ktorého sa narodil, do ktorého sa

Ku prameňom!

rodili všetci európski kresťania tej doby. Luther začína hľadať Písmo a objavovať Ježiša Krista v listoch Rímskym a Galatským. Objavuje zmysel Ježišovho života a Jeho spravodlivosti, zmysel Jeho smrti a vzkriesenia. Objavuje, že primárne nezáleží na tom, čo ja robím pre Boha, ale čo Boh urobil pre mňa v Kristovi a čo ja môžem prijať v dôvere do prázdnych rúk. Tento otvorený postoj odsúdeného hriešnika, ktorý je zároveň milovaný a prijatý Bohom v Kristovi, nazýva Luther „zachraňujúcou vierou“. Jedine Kristus!, volá tento muž v nesmiernom údive, že nepoznal a chýbalo mu to prvé a najdôležitejšie. Jedine Kristus!, to nie je vyšpekulovaná farárska fráza, ale akoby výrok amnestie nad človekom, ktorý je uväznený v náboženskom obraze Boha ako vrtošivého monštra, ktoré na nás kladie požiadavky a zároveň nás dusí v pociť, že ich nikdy nespĺníme. Toto ale nie je Boh Biblie a Kristovho kríža!

A do tretice: Metafora tiahnutia husí ku hniezdam nám pripomína výrok apoštola Pavla z 1. listu Korintským 2, 1 – 2: „... lebo som si uminil, že medzi vami nebudem vedieť nič iné, jedine Ježiša Krista, a to toho ukrižovaného“. Pavel bol špičkový antický intelektuál, absolvent najprestížnejšej jeruzalemskej univerzity učenca Gamaliela. V úryvku spomína na to, ako už ako kresťan a

apoštol prišiel do gréckeho veľkomesta Korint a začal v ňom misijné pôsobiť. Boli spôsoby, ako si občanov Korintu získať. Mohol viesť duchaplné reči, citovať antických básnikov, polemizovať s filozofickými školami, analyzovať mystérijné náboženstvá Orientu, priblížiť niečo zo židovskej múdrosti. Toto všetko mal v malíčku. Dobrovoľne sa však stal „nevedomým“. Viesť duchaplné reči je jedna vec, ale sústrediť sa na podstatu je omnoho dôležitejšie. Umiel si prinášať Boha, ktorý seba samého svetu odkryl a ponúkol v otrasnej udalosti Ježišovho kríža. Korintskí Gréci boli týmto kázaním zaskočení. Ale akú váhu majú duchaplné reči, všeobecné náboženské informácie či ezoterická múdrosť, ak človek nie je konfrontovaný s tým jediným, pravým a skutočným, s Bohom, ktorý seba samého predstavuje a ponúka v Kristovom kríži? Pavel, celá generácia apoštolov a potom reformátori, to je ťah ku Kristovmu krížu, ako jedinému miestu autentického stretnutia človeka s Bohom. „Povedal som si, že nič iné neviem a nepoznám“, spomína Pavel.

Tak, ako tiahnu na sever, ku hniezdam, tiahnu vlastne k životu.

Tak, ako nás Svätý Duch tiahne k Písmu, ku Kristovi, ku krížu, tiahne nás vlastne k životu.

Ivan Elko, zborový farár

ROK VÝROČIA REFORMÁCIE

Tento rok je pre evanjelikov na celom svete asi najvýznamnejším za posledných päť storočí. Na jeseň si pripomenieme päťsté výročie, odkedy Martin Luther pribitím svojich 95-tich téz na dvere chrámu vo Wittenbergu začal dielo reformácie. Jeho výsledkom bol vznik evanjelickej cirkvi. Luther mal v tej dobe najsilnejšieho protivníka akého mohol mať, a to samotného pápeža. No on sa bál iba Boha a uznával jediný základ viery, a to Písmo Sväté.

Bol mužom tej doby a toho času. Prostredníctvom neho Boh vykonal dielo obnovy cirkvi. Nezabránila v tom ani pápežská kliatba, ani pápežská bula, odsudzujúca Lutherove spisy. Pomáhala mu jeho veľká úcta pred Bohom. Dala mu vytrvať a zároveň zostať v hlbokkej pokore. Mohol sa stať cirkevným hodnostárom, žijúcim v prepychu a v bezstarostnosti. No on sa zamiloval do pozorného štúdia Písma. S úplnou suverenitou a s presvedčením kázal, že kresťania majú prijímať len učenie, zakladajúce sa na autorite Písma. Tieto jeho slová otriasli základmi pápežskej moci a praxi cirkvi a stali sa jednou z hlavných zásad reformácie.

Z Wittenbergu sa začalo šíriť svetlo, ktoré malo prežiarit tmu stredovekej cirkvi. Svetlo a tma sa ale neznášajú a medzi pravdou a bludom je neprekonateľný rozpor. Lutherov predchodca a predreformátor Ján Hus radšej podstúpil krutú smrť na hranici, ale pravdy sa nevzdal a svoje učenie neodvolal. Našťastie, náš Pán dal Lutherovi tú silu, vytrvalosť, ale i

Foto: Adam Elko

“Len v Kristovi ja nádej mám.”

vonkajšiu ochranu, aby mohol stáť ako Ním poverený bojovník za pravdu až do konca života. Lutherovo učenie sa šírilo kresťanskou Európou. O jeho správnosti svedčí fakt, že Luther sa vždy pri konfrontáciách odvolával len na Bibliu a jeho oponenti mu jeho dôkazy nedokázali vyvrátiť.

Boh ochránil Luthera pred tými, ktorí bažili po jeho krvi, aby ho umlčali. Luther sa nezľakol. Jeho výnimočnosť by som skúsil zobrazit v nasledujúcej múdrosti: Všetko, čo je na povrchu, pláva s prúdom. Len to, čo je v hĺbinách, má silu plávať proti prúdu. Luther mal hlboko v srdci zakorenenú lásku k Bohu a k Písmu Svätému. Z týchto dôvodov nebolo možné, aby zmenil a odvolal svoje učenie.

Pri príležitosti roku výročia reformácie, si pomôžem ešte jedným citátom: Nezáleží na tom odkiaľ idete, ale kam smerujete. Kiež by sme si my a po nás ďalšie generácie evanjelikov uvedomovali, čo viedlo Martina Luthera k tomu, aby nastúpil na cestu, ktorú mu predučil Pán Boh. Hlavne však verím tomu, že táto cesta bude pokračovať presne v tomto duchu aj ďalších päťsto rokov tak, aby si naši potomkovia mohli s hrdosťou povedať pri tisícročnom výročí reformácie, že sme v týchto našich nie jednoduchých časoch udržali líniu a neustúpili sme od pravdy, na ktorú nám ukázal Martin Luther. V tom nám Pán Boh pomáha!

Tibor Mesároš, zástupca zbor. dozorcú

TÉMY PRE MODLITEBNÍKOV

Prosme o to, aby pôstna doba prehĺbila našu lásku k Bohu, Veľký piatok a Veľkonočná nedeľa nám znova predstavili Ježiša Krista ako jediná cestu k Bohu a jediná záchranu v hriechu a smrti a veľkonočné obdobie nás vyslalo do praktického života s Kristom. To všetko pre všetkých: Deti, dorastencov, mládežníkov, strednú generáciu, seniorov, najstarších, pre blízkych i vzdialených, očakávajúcich i skeptických, hľadajúcich i ľahostajných. Boh má moc zasvietiť všetkým!

Prosme za členov presbyterstva a dobrovoľne slúžiacich vo všetkých oblastiach, aby boli v roku, ktorý nás čaká jednotní a neúnavní, aby im slúžilo zdravie a dokázali bok po boku stáť v dobrej službe Pánovi a na prospech cirkevnému zboru.

Prosme za mnohých, známych i neznámych, ktorým je práve teraz naložený zložitý údel nemoci, utrpenia, bezvládnosti. Prosme za ich blízkych, rodiny. Prosme o silu, lásku a trpezlivosť pre pracovníkov našej diakonie. Prosme o našich klientov, aby cez prijatú službu vnímali tajomstvo Kristovej lásky k nám.

Prosme za zdarné vypracovávanie projektu a vybavovanie všetkých formalít, potrebných k získaniu stavebného povolenia na stavbu penziónu. Ďakujeme za ochotných darcov a podporovateľov diela.

STRETLI SME SA V SLUŽBE S MARTINOU GLOBANOVOU

Foto: Zdenka Žihlavski

Martinka sa s láskou venuje dorastencom.

Martinka nebola ešte celkom konfirmantka, keď sa začala pohybovať okolo besiedkarskej práce. Potom si ju pamätáme z detských táborov ako neúnavnú, obetavú vedúcu. Dnes čerstvej maturantke bije srdce pre dorastencov.

Martinka, kde si sa v Nitre zobrala?

Narodila som sa v Trenčíne, kde sme bývali. Neskôr, keď som mala dva roky, sme sa presťahovali do Nitry. Rodičia sú od Bánoviec nad Bebravou, kde býva aj väčšina našej rodiny. Naš nitriansky cirkevný zbor sme pravidelne začali navštevovať až neskôr.

Ako si spomínaš na besiedkarské časy?

Boli to časy, keď sa ma Boh už ako dieťaťa mocne dotýkal a priviedol ma k sebe. Na besiedku som začala chodiť, až

keď som mala osem rokov. Tu som sa po prvýkrát stretla s pravidelným výkladom Božieho Slova, s detskými pesničkami, biblickými tábormi a rôznymi podujatiami, ktoré sa konali v našom cirkevnom zbere počas celého roku. Veľmi ma témy na besiedke oslovovali a to si všimlo viac vedúcich. Ako jedenásť-ročná som pod vedením tety Majky Hrubej, Zuzky Vašekovej a Danky Hajdúchovej začala vypomáhať na besiedke. Pomaly mi bola ukazovaná práca besiedkarskej vedúcej. Na besiedku som v tom čase ako besiedkar prestala chodiť. Začala som navštevovať mládež, kde ma priviedol bývalý kaplán Vlado Šoltés. Ako najmladšia som bola aj na mládežníckych táboroch.

Čo pre teba znamenala konfirmačná príprava?

Na konfirmačnú prípravu som začala chodiť riadne, ako dvanásťročná. Na toto obdobie spomínam veľmi rada. Bolo nás desať a poznali sme sa veľmi dobre už z besiedok a detských táborov. Vznikli nám veľmi dobré priateľstvá a dodnes som so všetkými konfirmandmi v kontakte.

Zaspomínala si, ako postupne začínala tvoja služba, najskôr v besiedke. Kde je miesto tvojej služby dnes?

Služba na besiedke sa mi veľmi páčila, mala som k nej blízko. Ako som spomínala, vypomáhať na besiedke som začala veľmi skoro. No až po dlhšom čase naberania skúseností sa zo mňa stala vedúca besiedky, teda osoba, ktorá nie iba pomáha, ale vyučuje aj slovom. V tejto službe som bola tri roky. Veľmi ma táto služba naplňovala. Dnes však už nepatrím k vedúcim besiedky ale dorastu, kde som druhý rok. Tento krok bol pre mňa veľmi ťažký, no verím, že si ma Boh dal na to správne miesto. Dnes je mojou úlohou - spolu aj s ostatnými vedúcimi dorastu - povzbudzovať deti vo veku dospievania vo viere, aby jednoznačne vedeli, čo viera je, a čo veriť znamená. Mojim cieľom je aj upevniť medzi nimi priateľstvá a podnietiť túžbu patriť niekam a pravidelne sa stretávať s veriacim v spoločenstve.

Čo pre teba samotná služba v cirkvi znamená?

Určite pomáhať budovať Božie kráľovstvo tu na zemi, ktoré môžeme vidieť aj dnes. Pre mňa je to pomyselné vykročenie z lode na širé more bez brehu. Odhodlanie vzdať sa svojho pohodlia a byť ochotná robiť to, čo Boh odo mňa očakáva. Mať otvorené srdce a načúvať Božiemu hlasu. Pomáhať komukoľvek so všetkým a vždy. Nevidieť prekážku ako čosi, čo sa nedá s Bohom prekonať.

Aký je tvoj odkaz čitateľom Otvorenej náruče?

Každému čitateľovi prajem, aby sa ho Boh mocne dotýkal a on aby počul Jeho tichý, ale zároveň veľmi mocný hlas. Chceme každého povzbudiť, aby sa nebál nasledovať Pána Ježiša, vystúpil zo svojej lode, opustil svoje staré „ja“ a kráčal s Ním po vode. Boh stále za nás bojuje, chce byť s nami. Je len na nás, či prijímeme Jeho ponuku. Pretože veci, ktoré sa nám zdajú ako nezvládnuteľné či často ako zbytočné a nezmyselné, On vie zmeniť na veľké požehnanie.

Za rozhovor ďakuje Ivan Elko

SLOVO CIRKEVNÍKOM SÚCIM NA SLOVO

Tento príspevok chce byť voľným pokračovaním článku, uverejneného v časopise *Evanjelický východ* č. 8/2016 pod názvom „Som zborovým farárom, a som ním veľmi rád“. Vtedy som mal ambíciu aspoň troškou prispieť k začiatku diskusií o tom, ako zvýšiť záujem o štúdium evanjelickej teológie a duchovnú službu. Som súčasne presvedčený, že povolanie farára by bolo oveľa atraktívnejším, keby duchovní nachádzali v nás - cirkevníkoch silnú oporu, pochopenie a pomoc.

Aká je skutočnosť? Prestaňte na chvíľu čítať a zamyslite sa nad reálnym dňom, každý vo svojom cirkevnom zbere. Predstavte si priebeh zborových konventov či presbyterstiev, prípravy zborových podujatí a vcítte sa do roly farára. Ďalej si v hlave usporiadajte vaše požiadavky na duchovného, hlavne poradie ich dôležitosti podľa vás. Anketa, ktorá by robila prieskum toho, aké sú nároky cirkevníkov na zborového farára, by veru mohla priniesť i takýto výsledok: Mal by to byť vzhľadný (radšej mladší) muž s krásnym tenorom (ešte lepšie basom), výborný rečník s výraznou artikuláciou a silným hlasom, s nie veľmi početnou rodinou. Aj jeho manželka by mohla byť farárkou. Mal by mať výbornú schopnosť osloviť deti a mládež. Tiež by mal byť milý a láskavý k seniorom. Jeho liturgia a kázne by mali byť najlepšie v širokom okolí. Samozrejme, mal by byť schopným organizátorom, výborným ekonómom a hospodárom. A mal by byť veľmi skromný.

Prepáčte mi, ak vyslovím veľkú obavu, že nie veľa odpovedí na takto postavenú anketovú otázku by na prvé miesto postavilo požiadavku, že zborový farár (farárka) by mal byť úprimne veriaci v Pána Ježiša. A že z tejto úprimnej viery by mali následne prameniť všetky jeho myšlienky a činy – predovšetkým skutočne žitá láska k blížnym (Rímskym 13,10). A mal by, samozrejme, oplývať ovocím Ducha (Galatským 5,22).

Na to, aby zo zborového farára (farárky) mohla sústavne sálať a ostatných potešovať láska a ostatné dary Ducha Svätého, potrebuje pre svoju prácu pokoj, podporu zboru a výraznú pomoc vo veciach duchovných, hospodárskych, diakonických, práci so spoločenstvami. Ak takúto pomoc má, ak ju ocení, spoľahne sa na cirkevníkov,

Foto: Ján Huba

dôveruje im, deleguje povinnosti, nie je ješitný, je to celé na dobrej ceste.

No stále to farár nemá vyhraté. Reformácia cirkvi princípom všeobecného kňazstva veriacich a zavedením demokracie na všetkých úrovniach urobila zásah do dovtedajšieho postavenia duchovných, ktorí stáli na vrchole hierarchie. Demokratický princíp s príslušnými rozhodovaniami vo voľbách, ktoré sa týkajú i obsadzovania farárskych miest, vyžaduje značný stupeň vyspelosti, veľmi spravodlivý prístup pri rozhodovaní a spoločný záujem a cieľ. Spoločný záujem a cieľ - tu nezriedka nastáva problém. Hlavne v hospodárskej oblasti býva často veľký rozdiel medzi tým, čo by bolo dobré pre duchovný rozvoj spoločenstva a hospodárskymi „záujmami“ niektorých cirkevníkov (niekedy, žiaľ, i farárov). Potom vznikajú nedorozumenia a konflikty. A tieto sa poväčšine neriešia tak, ako to v cirkvi má byť (Mt, 18, 15 – 17: Keby tvoj brat zhrešil proti tebe, choď a pokarhaj ho medzi štyrmi očami. Ak ťa poslúchne, získal si svojho brata. Ak ťa neposlúchne, vezmi so sebou ešte jedného alebo dvoch, aby všetko bolo zistené svedectvom dvoch alebo troch svedkov. Ak ich neposlúchne, povedz to cirkevnému zboru, ak neposlúchne ani cirkevný zbor, nech ti je ako pohan a colník).

Cirkev je krásna tým, že v nej môže nájsť svoje miesto, uplatnenie, pokoj a radosť každý. No, žiaľ, nie každý do nej prichádza hľadať len pokoj a lásku. Sme ľudia so všetkými dobrými, ale i zlými vlastnosťami. A pozorujem - i na sebe, že často práve v cirkvi dostáva

priestor i to naše horšie „ja“. Pred týmto musíme byť osobitne ostražití, to naše spoločenstvá vari najviac nivujú. Diabol vždy útočí na najcitlivejšie miesta. S tým šťastie súvisí i ďalšia realita. Niektorí ľudia, ktorým by cirkev mala skôr pastorálne pomáhať, alebo ktorí by mali radšej sebakriticky uvážiť, že zostanú v úzadí, sa snažia v cirkvi naplniť svoje ambície. Je to veľmi citlivá, no na racionálne a kresťanské riešenie dlho čakajúca téma. Jej čo najlepšie zvládnutie môže našu cirkev veľmi posunúť k lepšiemu. Úzko súvisí s témou tohto článku. Nie málokrát sú takíto frustrovaní ľudia zameraní na väčšinou bezdôvodnú kritiku zborového farára, ku ktorej sa následne pripájajú ďalší, a farár môže byť zo zboru doslova vyštváný.

Rád by som túto úvahu, o ktorej si plne uvedomujem, že čím viac slov som napísal, tým je menej dokonalá a kompletná, zhrnul. Cirkevník by mal od svojho farára (farárky) požadovať, aby bol úprimne veriacim kresťanom, plným lásky k blížnemu a požehnaným darmi Ducha Svätého. No a presne to isté by mal spĺňať cirkevník. Od kňaza by sa mal líšiť snáď len tým, že nezažil silné duchovné povolanie do služby a nestal sa ordinovaným duchovným. Pre všetkých z nás musia platiť slová, ktoré zazneli počas kázne na Pamiatku reformácie v krásnom, veľikánskom chráme v Kokave nad Rimavicou: Dielo reformácie máme konať každý sám na sebe, nie na druhých!

Ján Huba, zborový dozorca
Článok uverejnený v časopise
Evanjelický východ, február 2017

VIERA: SLOBODA ALEBO PUTÁ?

Vo viere som našla uistenie: môžem byť takou, aká som a dovoliť aj ostatným, aby boli takí, ako ich Boh chce mať. Preto som presvedčená, že viera je sloboda.

SLOBODA NÁJSŤ SÁM SEBA

V Biblii sa píše, že Boh stvoril človeka na svoj obraz. Nevie, či si vždy uvedomujeme, aké je to fantastické. V rámci svojho stvorenia si Boh želal mať niekoho, kto by mal osobitné postavenie. Som si istá, že mal veľkú radosť zo zvierat, vtákov, rýb, ale ony pre Neho neboli dosť. Ani anjeli – tí sú stvorení, aby slúžili Bohu, tak je to zakódované v ich bytí.

Ale Boh si želal niekoho, koho by mohol milovať a kto by Mu túto lásku mohol vrátiť naspäť. Nie preto, že by Mu ľudia museli lásku vracať, ale aby Ho milovali zo slobodnej vôle. Rozhodol sa stvoriť niekoho, kto by bol rovnako slobodný a súčasne rovnako schopný milovať.

MILOVAŤ STÁLE ZNAMENÁ ÍŠŤ DO RIZIKA

Stvoriť ľudí bol ten najriskantnejší projekt, aký Boh kedy realizoval – aspoň čo zatiaľ vieme. Napriek tomu to nemohol nechať tak. Potreba – pranie mať niekoho milujúceho a milovaného, bola príliš veľká. Božia láska bola príliš silná, aby sa dala zastaviť.

My to tiež poznáme. Naša vlastná túžba po deťoch. Aj my vieme, že je to riskantný projekt. Mnoho rodičov zažije, že deti sa im otočia chrbtom, aj k ich zásadám a idú cestou, ktorá sa im nepáči. Môžu sa stať narkomanmi, kriminálnikmi, odísť ďaleko preč od rodiny, môžu z nich vyrásť neláskaví, ľahostajní ľudia. Vieme, že to môže byť takéto a aj napriek tomu túžime mať deti, milovať ich a starať sa o ne, ako to len najviac ide, kým máme šancu.

Niet divu, že Boh to nemohol nechať tak a stvoril nás. On, ktorý má lásku nekonečne väčšiu, ako je tá naša.

NIE SME TO MY, KTO NAJVIAC LÚBIME SAMÝCH SEBA

Byť stvorený so slobodnou vôľou tiež znamená, že sa môžeme otočiť chrbtom k Bohu, ak chceme. Mnoho ľudí si myslí, že sa takto budú mať lepšie. Lebo potom si môžu robiť, čo chcú, sami si riadiť svoj život, brať ohľad len sami na seba a svoje potreby. Bez Boha nasledovať len svoje vlastné túžby a nemyslieť na to, čo je správne alebo nie.

Ale zabúdajú, že Boh nás stvoril, aby sme žili v spoločenstve lásky s Ním. Ak si zvolíme odchod preč z tohto spoločenstva, budeme ako ryby vyplavené na breh alebo vtáci, ktorí nemôžu lietať. Nikdy nezískame to, čo naozaj potrebujeme ku skutočne dobrému životu, budeme nespokojní a nešťastní.

ZÁKLADNÁ ESENCIA ŽIVOTA

Keď však žijeme v spoločenstve s Bohom, potom vieme, že sme milovaní: Ján 3,16. Biblia nám to hovorí na každej stránke. A keď otvoríme naše srdce Bohu v modlitbe, tak počujeme Jeho hlas, ktorý nám to hovorí každý deň. Vieme, že Boh túži presne po nás. Presne po takých akí sme. On nás stvoril preto, že chcel presne nás. Umárame sa rozmyšľaním, ako by sme mohli byť krajší, múdrejší, zábavnejší, porovnávame sa ostatnými, ktorí sú na tom lepšie ako my.

Ale Boh chce, aby som ja bola ja. S mojimi schopnosťami, možnosťami aj obmedzeniami – presne s tými, ktoré mám. On si neželal mať len niekoho ďalšieho, ako sú všetci ostatní. On si želal akurát mňa takú, aká som. Jedinú osobu, akú nie je možné nájsť v celom vesmíre. Preto jedine ty a ja môžeme zaplniť to naše miesto vo svete. To miesto, kde Boh chcel, aby sme boli.

Nepotrebujeme sa naháňať a namáhať, aby sme niečo dokazovali sebe alebo iným. Vieme, že sme milovaní a vzácní a to od prvého okamihu, ako sme prišli na tento svet a po všetky dni, čo svieti denné svetlo, až do toho dňa, keď umrieme.

TO, ČO JE MEDZI NÍM A MNOU

Nikdy som si nemyslela, že v mojom živote budú len dobré dni. Viem, že Ježiš povedal, že tí, ktorí Ho budú nasledovať, musia rátať s tým, že zažijú ťažkosti a prenasledovania. Ale keď spočinem v Božej láske, viem, že je tu niekto, kto je vždy so mnou. Nezáleží na tom, čo sa deje, nikdy nie som sama. Čím ťažší je život, tým bližšie, tesnejšie, pevnejšie ma Ježiš drží. Nepotrebujem Ho hľadať. Nepotrebujem na Neho kričať, aby ma počul, lebo viem, že On je tak blízko pri mne, že počuje aj ten najtichší šepot.

SLOBODA NÁJSŤ INÝCH

Luther definoval ľudí bez Boha ako tých, ktorí sú zakrivení do seba. Túžime po spoločenstve a láske, ale tiež vieme, aké je ťažké to nájsť. A čím viac sa

snažíme, tým hlbšie sa zamotáваме. Najsť cestu von je stále ťažšie.

Bez Boha sa ľahko ostatní ľudia stanú pre nás len prostriedkami. Bez Boha potrebujeme iných, aby nás milovali, aby dali nášmu životu náplň a cenu.

OSAMELÝ BOJOVNÍK JE MŔTVY BOJOVNÍK

Keď Darwin prišiel so svojou evolučnou teóriou, jeho hlavná myšlienka bola: prežijú najsilnejší. Mnoho ľudí ho cituje, aby obhájili, že využívajú iných a starajú sa len sami o seba. Ale neskôr vedci dokázali, že Darwin sa mylil. Nie tí najsilnejší prežijú, nie tí s najostrejšími laktami to zvládnu najlepšie. Práve naopak – ľudia, ktorí vedeli spolupracovať s ostatnými, to boli tí, ktorí vedeli prežiť a aj niečo dokázať. Žiaden človek nemôže prežiť sám. Potrebujeme sa navzájom!

V tomto prípade prišli vedci na to, čo Biblia hovorila vždy: Boh stvoril ľudí do spoločenstva.

Keď však druhých len využívame na získanie toho, čo potrebujeme, potom to nie je skutočné spoločenstvo. Ak sme s niekým preto, aby nás miloval, obdivoval, aby nám venoval svoju pozornosť, len ho využívame na svoje účely. Keď sme zakrivení sami do seba, potom vidíme len svoje vlastné potreby.

To sa môže zmeniť iba vtedy, keď sa stretne s Božou láskou. Cez ňu nadobudneme istotu, že sme milovaní a dostatočne vzácní. Potom už nepotrebujeme ľudí, aby nám to neustále potvrdzovali.

ĽUDSKÉ VZŤAHY NIE SÚ VÝMENNÝ OBCHOD

Až keď spočineme v Bohu, dostaneme slobodu pozerať takto aj na iných ľudí. Potom môžeme vidieť, kto sú, čo potrebujú, nezávisle od nás a našich potrieb. Až potom môžeme vstúpiť do skutočného vzťahu – lásky, priateľstva – s ostatnými ľuďmi. Ježiš to formuloval krátko ale jasne: Matúš 22, 37 – 39. Najprv musíme milovať Boha a potom môžeme milovať iných ako seba samých.

Keď vieme, že Boh nás miluje, vieme tiež, že On chce, aby sme sa postarali aj o svoje vlastné potreby. Nemáme sa zničiť v službe pre iných. Lebo to by dokazovalo, že nepripisujeme žiadnu dôležitosť tomu, ako nás Boh stvoril a že si nevážime vlastnú hodnotu.

Ale to neznamená, že máme milovať iných menej ako milujeme seba

samých. Žiť v spoločenstve s Bohom znamená pozeráť sa stále na ostatných ľudí Jeho očami. Nebudem pozeráť na ľudí z perspektívy: Čo môžu pre mňa urobiť, či sa mi páčia alebo nie, ale budem v nich hľadať to, čo v nich vidí Boh a čo On na nich miluje.

SOM MILOVANÁ A DO LÁSKY K INÝM SA NEPOTREBUJEM NÚTIŤ

Keď som si istá Božou láskou, potom môžem vidieť, že ostatní potrebujú moje porozumenie a moju podporu. Namiesto toho, aby som používala ľudí na naplnenie vlastných potrieb, môžem vidieť, čo oni potrebujú odo mňa. Potom im môžem dať povzbudenie, pochvalu, podporu. A môžem sa tešiť z toho, že uvidím, ako zakvitnú, rozvijú sa a využijú svoj potenciál najlepšie, ako vedia. Môžem sa radovať z úspechov druhých, lebo viem, že som tiež dostatočne dobrá a nepotrebujem sa s nimi porovnávať.

SLOBODA NÁJSŤ CESTU DOMOV

Nedokážem pochopiť, ako ľudia môžu žiť s myšlienkou, že sú tu na zemi len celkom náhodou. Že Zem bola stvorená náhodnou chemickou reakciou a naše životy sú len výsledkom veľkého tresku. Že nás nikto nestvoril a nikto sa o nás nestará. Také myšlienky vo mne vyvolávajú úzkosť. Potrebujem vedieť, odkiaľ pochádzam a kam idem.

Ako starnem, mám túto potrebu viac a viac. Dobre viem, že väčšiu časť svojho života už mám za sebou. Tiež viem, že predomnou sú roky, ktoré sú neisté – viac ako boli tie, čo už mám za sebou. Pravdepodobnosť, že ochoriem, že budem mať bolesti alebo chronické problémy, rastie každým rokom. Ak budem žiť dlho, musím rátať aj s tým, že budem potrebovať opateru iných. Nie je žiadna radosť myslieť na tieto veci.

Preto je pre mňa ešte dôležitejšie vedieť, že som na ceste domov. Istá si v tom, čo ma čaká: Áno, som túžobne očakávaná v mojom domove u Boha. Toto pre mňa znamená stále viac a viac.

CIEĽ MÁM VŽDY PRED OČAMI....

V Nórsku, kde žijem, sú okolo môjho domu veľké strmé hory. Kým sa dostanem pred dvere svojho domu, som celá spotená a unavená. Ale potom je také fajn vojsť dovnútra. Je dobré byť doma.

Myslím si, že takto je to aj s mojím životom. Posledné roky, ktoré mám ešte pred sebou, môžu byť ako strmé vrchy plné chorôb a bolestí. Ale to nevádi, pretože viem, čo ma čaká potom. Teším sa na to, že uvidím, čo Boh pre nás pripravil v nebesiach.

TEŠÍM SA, ŽE AJ JA MÁM NA TOM PODIEL. Teším sa na stretnutie, kde budem prijatá a milovaná. Teším sa na to nielen kvôli sebe, ale tiež kvôli všetkým, ktorí tu na zemi zažili utrpenie a nespravodlivosť. Teším sa, že tí, ktorí trpeli najviac, dostanú najväčší diel z tejto veľkej radosti. Teším sa, že nespravodlivosť už nebude, že poslední budú prví, že utláčaní a ponižovaní budú povýšení a slobodní.

Byť kresťanom znamená: Vždy mať budúcnosť, pozeráť dopredu s nádejou a očakávaním: Rímskym 8, 24.

A toto nemôže dať nikto iný: len Ježiš.

*Kristin Vindsetmo,
evanjelická farárka Vestre Gausdal,
Nórsko*

*Úryvok z prednášky na konferencii žien
Evanjelickej aliancie:*

*Viera – sloboda alebo putá?
September 2016, Račková dolina*

*Článok uverejnený v časopise
Evanjelický východ, december 2016
Foto: Daniel Jurčo*

PARADOX BOHA

Ako človek ryžujúci zlato, tak preosieval Luther text apoštola Pavla z 1. listu Korintským 1, 25 a jeho slová padali ako hrudky zlata do slávnostného zhromaždenia mníchov (na konvente augustiniánskeho rádu v Heidelbergu v r. 1518, pozn. i. e.). Popisoval svoj objav, „teológiu kríža“, ktorá otvorila cestu novému videniu spásy, Boha, reality, utrpenia, cirkvi i teológie samotnej. O čo tu vlastne išlo?

„Veď Božie bláznovstvo je múdrejšie ako ľudia a Božia slabosť silnejšia ako ľudia“ (1K 1, 25). Z tohto verša a jeho kontextu vytiahol Luther celý rad téz, ktoré – ako vnímal – mierili priamo do jadra tajomstva Boha i dilemy ľudstva.

Čo hovorí kríž o Bohu? To je otázka, od ktorej Luther začal, a my by sme mali urobiť to isté. Avšak Luther sa dostal k jadru odpovedi na „otázku Boha“ až vo svojej devätnástej téze. Ak niektorí mnísi pri čítaní osemnásťtej tézy už podriemkávali, devätnástou tézou ich Luther prebudil.

Luther začal tým, že zaútočil na to, ako sme si vôbec zvykli hovoriť o Bohu. „Nie je hoden sa nazývať teológom ten, kto sa snaží popísať podstatu a atribúty Božie iba na základe pozorovania toho, čo bolo stvorené“. Čo je na tom zlé, ak hovoríme o Bohu na základe svojho pozorovania života a prírody? „Poznanie všetkých týchto vecí“, tvrdí Luther, „nerobí človeka ctihodným ani múdрым“. Chce povedať, že špekulácia o Bohu, ktorá je založená na skrytej múdrosti prírody a rozjímaní o slnečnej sústave, nezmení naše srdce. Vznešené myšlienky, akokoľvek nádherné a závrtné, nemôžu spasiť našu dušu.

Každú teológiu, založenú na ľudskej špekulácii a duchaplných úvahách, odvodených z pozorovania samotnej prirodzenosti sveta, nazval Luther „teológiou slávy“. Teológovia slávy prichádzajú vždy, vo všetkých veľkostiach a podobách. Agentom tejto teológie slávy, teológie ničiacej duše, môže byť šesťdesiatročný učiteľ v nedeľnej detskej besiedke, alebo šesťročný anjlik pri štedrovečernej slávnosti. „Prirodzená teoló-

Foto: Ivan El'ko

"Zaumienil som si nič iné nevedieť..."

gia“, píše znalec Luthera Paul Althaus, „a špekulatívna metafyzika, ktorá sa snaží poznať Boha z diela stvorenia, spadajú do rovnakej kategórie, ako skutky spravodlivosti u náboženského moralistu“. Inými slovami povedané, hovorenie o Bohu, ktoré je primárne založené na tom, čo si o Jeho diele myslíme my sami, nás robí pyšnými. Táto teológia slávy „vedie človeka k tomu, aby sa postavil pred Boha a sebaspokojne si s Ním podal ruku na základe svojho eticky úspešného naplňovania požiadaviek náboženských prikázaní“. Teológia či uctievanie, ktoré nie sú konané správne, môžu však viesť k morovej rane duchovnej pýchy – ničomu, čo Boh nenávidí.

Je iná možnosť? Je jasné, že ak chceme uctievať Boha a slúžiť Mu, musíme o Bohu a Jeho sláve premýšľať. Čo nám navrhuje Luther? Také premýšľanie o Bohu, ktoré by viedlo ku skutočnému duchovnému životu a ktoré by sa vystríhalo smrtiacej duchovnej pýchy, je i pre Luthera niečím špeciálnym a neobvyklým. A tu sme už pri jeho teológii kríža. Luther v dvadsiatej téze priamo hovorí: „Ten je hoden nazývať sa teológom, kto porozumie, že ten 'viditeľný Boží chrbát', znamená utrpenie a kríž“. Čo je to „viditeľný Boží chrbát“? „Tie viditeľné partie, to, čo môžeme na Bohu pozorovať, sú Božia ľudskosť v Kristovi, Jeho slabosť, Jeho bláznovstvo“.

Prečo by náš slávny a všemohúci Boh chcel, aby sme Ho chápali z pohľadu slabosti a bláznovstva? Ako môžeme uctievať Božie bláznovstvo? Lutherova odpoveď zabolí: „Pretože ľudia užili poznanie Boha, poznanie, ktoré získali o Ňom z Jeho diela zle, rozhodol sa Boh, že bude poznaný z utrpenia“. Prečo z utrpenia? Pretože naše prirodzené poznanie Boha („Nazdávam sa, že Boh je taký, alebo onaký“) nám neprosieva, pokiaľ Boha nepoznáme „v pokorení a hanbe Kristovho kríža“.

Radikálne zameranie sa na kríž, nie na duchárske hĺbanie o Mliečnej dráhe, je jediným náležitým prístupom k Bohu. Konfrontuje nás totiž s dvoma pravdami, s ktorými by sme sa inak nestretli: Po prvé, že sme Božimi nepriateľmi a po druhé, že Boh si svojich nepriateľov zamiloval v Kristovi! Poznanie Boha skrze slabosť a bláznovstvo kríža nás pokoruje, pretože je to – áno - naša slabosť, naše bláznovstvo, naša hanba, ktoré Boh nesie, keď v Kristovi vystupuje na kríž. Boh na kríži sa stáva absolútne presnou ilustráciou ľudstva, akým ono naozaj je – je slabé, bezmocné, tvárou v tvár smrti, a navyiac pod odsúdením smrťou. Naše vlastné vznesené a duchaplné myšlienky o Bohu sa obracajú v ohavnú hru, v ktorej sa staviame na miesto Boha. A tak objavenie sa Boha ako porazeného blázna je životodarným aktom, v ktorom sa Boh slobodne rozhodol

zaujať miesto padlého ľudstva. Kríž je ďalekohľad, doslova taký, na ktorého optike býva i znázornený kríž správneho zaostrenia a ktorý nám umožňuje jednak cez našu slabú a bláznivú hriešnosť a tiež cez Božiu zraniteľnú a nezaslúženú lásku k nepriateľom, ako sme my, zacieliť na Boha.

Poznať Boha skrze kríž, znamená poznať náš hriech a Jeho zachraňujúcu lásku! Toto dvojité poznanie nám umožní iba kríž. Z vlastného hĺbania o Bohu sa to nedozvieme....

Nehraničí však takéto hovorenie o Bohu s rúhaním, s trápnosťou? Ako môžeme vystavovať takéto klaunovské obrazy Boha ako slabého a bláznivého, a aj tak ich uctievať? Luther prehlásil, že keď hovoríme o Bohu cez zorný uhol ukrižovania, Božia sláva sa zväčšuje a nie zmenšuje. Ako to? „Boh demonštruje, že je Boh“, vysvetľuje Paul Althaus, „práve skutočnosťou, že je mocný v slabosti, slávny v poníženosti, živý a život dávajúci v smrti“. Iba Boh je dostatočne veľký, aby mohol zvíťaziť cez prehru. Iba Boh je dostatočne milujúci, aby miloval tých, ktorých sa nedá milovať. Iba Boh je dostatočne večný, aby – pohltený časom a smrťou – napriek tomu žil a oznámil nám, o čo tu ide. Kríž zveľbuje božského Kráľa, ktorý hral blázna, aby skoncoval s bláznovstvom hriechu a smrti.

Čo pre nás toto hovorenie o bláznovstve a slabosti Boha znamená? Znamená, že akékoľvek naše hovorenie o Bohu, keď Ho uctieваме a kážeme, by malo byť formované slovníkom kríža. Ako hriešnici nemáme právo uctievať Božie atribúty svätosti, nekonečnosti a zvrchovanosti, pokiaľ v zlomenosti a pokání neprídeme pred Jeho prevzácnu lásku, oznámenú, manifestovanú na kríži. Uctievanie alebo kázanie, pri ktorých naše vznešené a duchaplné slová a myšlienky o Bohu spôsobujú, že sa cítíme proste dobre a naplňujú nás pocitom sebaspokojnosti, to je práve bohoslužba slávy, ktorá vrhá naše duše do zatratenia a oddeľuje nás od Boha. Avšak uctievanie a kázanie, ktoré si najprv láme hlavu nad paradoxom zjavnej porážky Kráľa kráľov na Veľký piatok, práve také bude potom vzkriesené k novosti života Veľkej noci.

Boha nemáme nikdy poznávať skrze to, čo sa deje okolo. Okolnosti bývajú často mätúce a niekedy negatívne. Nepochopíme Ho, pokiaľ nepozrieme a nerozpoznáme Ho tam, kde je najviac skrytý – v temných tieňoch slabosti a porážky, ktoré obklopujú Kristovu smrť na kríži.

Prevzaté z Mark Shaw, Desť významných ideí cirkevných dejín, úryvok z časti „Vízia pravdy – Lutherova teológia kríža“, str. 17 – 19, vydalo CDK Brno v r. 2001.

Preložil a upravil Ivan El'ko

*Áno, čo iné zostáva než ... spev,
to znamená oslavné hovorenie?
Také hovorenie, v ktorom samotné hovorenie
je pozdvihnuté a povznesené,
ospravedlnené a posvätené!
Preto je Biblia plná spevu.*

*Anjeli sú spevavé bytosti.
A vyvolení, ľud a obec Božia,
ktorí sú v chráme takí nádherne rozpačití
až do hĺbín a výšin,
nedokážu napokon nič lepšie, než ... spievať a chváliť!
Za zvuku trúby, harfy a citary,
bubnov a píšťal, huslí a strún.
Preto Biblia hovorí,
že v nebi život samotný bude spevom.*

*„A spievali novú pieseň:
Hoden si, Baránok, vziať knihu a otvoriť jej pečate,
lebo si bol zabitý
a svojou krvou si vykúpil Bohu svojich
z každého kmeňa i jazyka, ľudu i národa
a videl som a počul hlas mnohých anjelov
okolo trónu, bytostí i starších,
ich počet bol myriády myriád a tisíce tisícov.
Volali mohutným hlasom:
Ty si hoden, Baránok, prijať moc, bohatstvo,
múdrost, silu, česť, slávu a dobrorečenie!“*

*Bol by nejaký dôvod ospevovať samsaru,
budhistický kolobeh zrodenia?
A čo by sme mohli ospevovať v nirváne?
Alebo v predtuche moderného „súmraku bohov“?
Alebo pod nátlakom „osudu“?
Alebo kam by sa podela naša pieseň pred tvármi
„bohov našej doby?“*

*To On je slávny, zjavuje svoju Slávu
a dáva podiel na svojej Sláve.
Svetlý bude ten budúci svet vďaka Svetlu,
ktoré večne prebýva v Jeho hĺbinách,
radosť sa objaví vďaka nekonečnému jasotu,
v ktorom On sám v sebe samom
a so sebou samým žije
a vo svojej radosi nás pozýva a uchvacuje:
„Vojdi v radosť svojho Pána!“*

z Kornelis H. Miskotte, Biblická abeceda

ANNA VALÁŠKOVÁ. SPOMÍNAME.

Foto: Milan Valášek

Ak budú tohto roku kvitnúť na našej ulici sakury tak ako obvykle, v ich ružovom kvete – ako vtedy, pri rozlúčke - si budeme 22. apríla pripomínať piate výročie úmrtia manželky bývalého nitrianskeho evanjelického farára Pavla Valáška, našej milej sestry Anny Valáškovovej (nar. 6. sept. 1922 v Lackove, zomr. 22. apr. 2012 v Nitre).

Spomeňme si na to, že na Vianoce 2011 sa u nej objavili prvé vážnejšie problémy so srdcom, ktoré však, zdá sa, z ohľaduplnosti voči svojim blízkym skrývala, alebo zľahčovala. V polovici januára 2012 doma spadla a bola v nemocnici. Pomáhali jej synovia Ivan a Milan, tiež naši diakoni – aké zvláštne že ona, ktorá sa tak starostila o nemocných, sa napokon stala prvou klientkou našej diakonie či najbližší priatelia. Mnohí sa o ňu s láskou zaujímali. Na 1. pôstnu nedeľu, 26. febr. 2012, dostala mozgovú príhodu a jej zdravotný stav sa dramaticky zhoršil. Vtedajšia pôstna doba bola pre ňu doslova osobnou cestou kríža. Po pobyte v nemocnici bola umiestnená v hospici, odkázaná na neprestajný zdravotný dohľad. V neskorých večerných hodinách 2. nedele po Veľkej noci - nedele Dobrého pastiera, 22. apr. 2012, v deň, keď na našich Službách Božích zneli Pánove slová „Ja som dobrý pastier. Poznáam svoje ovce a mňa poznajú moje. Život kladím za ovce“, si ju po prenesení ťažkého kríža nemoci a slabosti Dobrý pastier Pán Ježiš Kristus povolal k sebe,

do svojho nebeského ovčince, do večnosti.

Pri pohrebe v odobierke bolo povedané i toto: „Ak by som mohol spomenúť niečo osobné, čo som si na zosnulej nesmierne vážil, na čo v nedávnom rozhovore spomínal a čo ocenil aj brat farár Ondrej Prostredník, bolo by to to, že žiadneho nasledovného farára po svojom manželovi Pavlovi nevnímala ako konkurenta, rivala, niekoho, koho treba sledovať, znižovať, kritizovať. Bola slobodnou, nezakomplexovanou, inteligentnou bytosťou, ktorá dokázala prijímať službu iných bez žiarlivosti, žičila jej a úprimne sa z nej tešila Iste mi dáte za pravdu, že Anna Valášková svojim životom a službou stvárňovala vzor manželky evanjelického farára: Bola nesmierne láskavá a obetavá, múdra a taktná, verná Bohu a úplne stotožnená s osudmi cirkevného zboru. Bola neúnavne iným slúžiaca, povzbudzujúca, napomínajúca, ale zároveň sama pokorná. Nemusela si nasilu privlastňovať právo byť stredom cirkevného zboru – ona sa ním prirodzene stala. Nikto z nás to nevnímam ako prekážku či príťaž. Pre starších bola oporou vo viere, pre mladších povzbudením. Bolo nám radosťou byť s ňou“.

Presne na takúto na ňu po piatich rokoch od jej úmrtia spomíname. Ďakujeme za ňu Pánovi. Bola výnimočnou, skvelou ženou.

Za všetkých pamätníkov, Ivan El'ko.

Aby si pri nás stál.

*Dal mi Pán Boh všetko
to, čo dať mi mal:
dal mi lásku, radosť -
no dal mi aj žiaľ.
Dal poznať samotu,
však vždy pri mne stál.*

*Dal darov prehojných
pre mňa, aj pre mnohých,
dal úsmev, slzy dal -
a vždy pri mne stál.*

*Naposledy -
ku večnej modlitbe
mám zložené ruky
a - hoci nehybné
a ústa tiež nemé -
viem, že ma vyslyšal.
Veď vždy pri mne stál.*

*Nadišiel čas odísť,
keď mi povedal,
že to moje miesto
teraz Vám daroval.
Odchádzam vo viere,
že bude stáť pri Vás,
ako vždy pri mne stál.*

*Potom - po rozlúčke
siahnite na dary,
čo Vám tiež požehnal,
aby Vám každý deň
každý krok požehnal.*

*S úsmevom na tvári,
s láskavou spomienkou
strážte tieto dary.*

*Už len o to prosím,
aby - tak ako vždy pri mne
aby aj pri Vás stál.*

Aby vždy pri Vás stál.

Zuzana Švecová,
22. apríl 2012

OBČIANSKE ZDRUŽENIE PAVLA VALÁŠKA

Venujte časť svojej dane Evanjelickej diakonii ECAV

Ako sme vás informovali na Zborovom konvente, tento rok mimoriadne nebudeme poukazovať časť dane Občianske mu združeniu Pavla Valáška. Činnosti nášho cirkevného zboru, hlavne prácu našej diakonie, bude možné podporiť venovaním časti dane Evanjelickej diakonii ECAV na Slovensku.

Láskavo chceme požiadať členov a priateľov nášho cirkevného zboru, aby túto možnosť zohľadnili pri rozhodovaní, kam tento rok poukázať časť zo zaplatenej dane. Poukázaním časti svojej dane Evanjelickej diakonii pomôžete nášmu cirkevnému zboru konať svoje poslanie v oblasti Evanjelickej zborovej diakonie (osobitne to platí v tomto období, keď pripravujeme stavbu vlastného zariadenia pre seniorov), misie a vzdelávania a pritom nezaplatíte žiadne peniaze navyše, len ich presmerujete zo štátnej kasy na účet diakonie. Prosíme, venujte dôslednú pozornosť nižšie uvedeným informáciám o tom, aký je postup pri poukazovaní časti dane.

Ako postupovať, ak chcete darovať časť svojej dane:

I. Ak ste zamestnancom a daň za vás odvádza váš zamestnávateľ:

1. Čím skôr požiadať vášho zamestnávateľa, aby vám vyplnil a odovzdal tlačivo

„Potvrdenie o zaplatení dane z príjmov zo závislej činnosti“

2. Vyplňte tlačivo „Vyhlásenie o poukázaní podielu zaplatenej dane z príjmov fyzickej osoby“ (namnožené je k dispozícii pri východe z chrámu, resp. na farskom úrade, nájdete ho s týmito pokynmi aj na www.ecavn.sk, časť Občianske združenie, 2 percentá).

Obidve kompletne vyplnené tlačivá doručte na náš farský úrad osobne, resp. poštou (CZ ECAV Nitra, Sládkovičova 12, 949 01 Nitra), najneskôr do 15. apríla 2017. Tlačivá následne farský úrad doručí na príslušný daňový úrad.

Zo skúseností vieme, že niekedy je potrebné daňovníka kvôli nekompletným údajom a chybám kontaktovať. Ak je to možné, uveďte do hornej časti „Vyhlásenia“ ceruzkou telefónny kontakt.

II. Ak podávate daňové priznanie ako fyzická alebo právnická osoba:

Potrebné údaje vyplňate priamo v daňovom priznaní, ktoré je potrebné doručiť na príslušný daňový úrad do 31.3.2017.

Ak daňové priznanie podávate ako fyzická osoba, vyplňte v daňovom priznaní oddiel XII – VYHLÁSENIE o poukázaní...Ak ako fyzická osoba máte len príjmy zo závislej činnosti a daňové priznanie za vás nepodáva zamestnávateľ, vyplňte v príslušnom tlačive daňového priznania oddiel VIII (VYHLÁSENIE...).

Krížikom pod adresou prijímateľa vyznačte súhlas so zaslaním informácie prijímateľovi.

Ak podávate daňové priznanie ako právnická osoba (firmy: s.r.o., a.s., atď.), vyplňte v daňovom priznaní časť IV. Firmy môžu časť asigrovanej dane rozdeliť aj medzi viacerých prijímateľov, v tomto prípade vyplňajú aj Prílohu k IV. časti tlačiva daňového priznania.

Krížikom vyznačte súhlas so zaslaním informácie prijímateľovi (1. riadok časti IV. Daňového priznania).

Daňový úrad na základe správne vyplnených a včas doručených daňových priznaní presunie finančné prostriedky na účet Evanjelickej diakonie ECAV a tá následne na účet nášho cirkevného zboru.

Dôležité - Kópiu príslušnej strany daňového priznania prineste na náš farský úrad najneskôr do 15. apríla!

POĎAKOVANIE

I touto cestou chceme poďakovať všetkým, ktorí vlani nášmu združeniu poukázali časť z dane. Vašu podporu si veľmi vážime. Ďakujeme vám! Každý cent dostáva zmysel v službe! S pozdravom zostáva predsedníctvo Cirkevného zboru ECAV Nitra.

VŠETKY INFORMÁCIE A TLAČIVÁ NÁJDETE NA: www.ecavn.sk v časti Občianske združenie Pavla Valáška

Pozývame vás na www.ecavn.sk - špeciálne upozorňujeme na rubriky: Aktuality a Fotogaléria.

<p>Pozývame</p> <p>ECAV Nitra</p> <p>Služby Božie</p> <p>Kázne a videá Služby Božie</p> <p>Zborový život</p> <p>História zboru</p>		<p>Aktuality</p> <p>Evanj. zborová diakonia</p> <p>Obč. združenie P. Valáška</p> <p>Spevokol</p> <p>Mládež</p> <p>Foto a videogaléria</p>
--	--	---

Posedenie pre najstarších.

Mládežnícky obed.

Adventný koncert, Martin Bako.

Advent, divadielko pre deti.

Zdobenie vianočného stromčeka.

Benefičný koncert pre diakoniu.

Ekumenický modlitebný večer.

Veľké stretnutie manželských párov.

POZÝVAME

Pôstne modlitebné večery

V pondelok, utorok a stredu vo Veľkom týždni pred Veľkou nocou, vždy o 18.00 hod., budú v našom kostole modlitebné večery. Budeme spoločne prosiť za svoje osobné potreby, za potreby našich rodín, za náš zbor a našu cirkev, za naše mesto a našu vlasť. Prijmeme povzbudenie Božieho Slova k modlitbám: „Volám na Hospodina, ktorý je hoden chvály...“ (Žalm 18, 4).

Mládežnícky Veľký piatok

Veľkopiatočný podvečer od 17.00 hod. tradične mládežníci trávia spoločne pri sledovaní filmu s kresťanskou tematikou.

Služby Božie a Večera Pánova v pôstnom a veľkonočnom období

Smrtná nedeľa - pašiové Sl. Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova

Kvetná nedeľa - pašiové Sl. Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova

Zelený štvrtok - Sl. Božie s Večerou Pánovou o 18.00 hod.

Veľký piatok - pašiové Sl. Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova

Veľkonočná nedeľa - Sl. Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova

Veľkonočný pondelok - Sl. Božie s Večerou Pánovou o 10.00 hod.

Seniorálne stretnutie dorastu a mládeže

Bude v Nitre! V sobotu, 22. apríla od 9.30 hod., sa v našom kostole začne program pre tých, ktorí sú budúcnosťou našej cirkvi. Dúfame, že privítame hojný počet dorastencov a mládežníkov zo seniorátu a sami sa pričínime o pestrý a zaujímavý program. Dúfame, že privítame i Teba, kamarát, kamarátka. Tento rok to totiž budeš mať priamo pod nosom.

Evanjelizácia ProChrist 2017 z Liptovského Hrádku

Druhý ročník evanjelizácie ProChrist 2017, pripravenej na Slovensku a vysielanej na jednotlivé prenosové miesta, sa bude konať v Liptovskom Hrádku, od stredy 26. do nedele 30. apríla 2017. Nesie názov „Pre Teba“ a okrem sprievodného programu vystúpia ako rečníci jednotlivých večerov Jiří Chodura (Príbeh), Jaroslav Petro (Šanca), Michal Klus (Dar), Slavomír Slávik (Zmena) a Katarína Hudáková (Vzťah). Evanjelizácia bude vysielaná aj v našom kostole, vždy od 18.00 hod. Dá sa sledovať i online na www.prochrist.evs.sk. Využime ju na posilnenie vlastnej viery a ponúknime ju i hľadajúcim a pýtajúcim sa po Bohu v našom okolí. Pozvime ich, využime príležitosť. Modlime sa za požehnanie evanjelizácie!

Konfitábor 2017

Konfirmačný tábor našich konfirmandov prvákov i druhákov, spolu s mládežníkmi, sa bude konať v seniorálnom Misijno-rekreačnom zariadení Jabložovce, posledný aprílový, alebo prvý májový víkend. Rodičia konfirmandov dostanú včas leták s informáciami. Povzbudzujeme všetkých k účasti a tešíme sa!

Nedeľa s vôňou pizze a kofoly

Tradičné Služby Božie s piesňami mládeže, potom s obedom a popoludním pre mládež, budú v 4. nedeľu po Veľkej noci, 14. mája o 10.00 hod. Mládežník, urob si čas, príď na Služby Božie a zostaň s nami na obed a popoludnie!

Ars Organi Nitra 2017

Tri z piatich koncertov jubilejného X. ročníka medzinárodného organového festivalu Ars Organi Nitra 2017, sa uskutočnia v našom kostole, a to v nedele 7. mája (Stanislav Šurin a Miloš Valent), 14. mája (Mária Magyarová Plšeková a Il Cuorre Barocco) a 21. mája (Eivind Berg). Koncerty sa začínajú o 19.00 hod. Vstup je voľný. Viac na www.organifest.sk.

Skúška konfirmandov a konfirmácia

Každý sa na to teší! Tohtoročná skúška konfirmandov bude vo štvrtok, 18. mája o 18.00 hod. Slávnostná konfirmácia bude v nedeľu, 28. mája o 10.00 hod. Pripravujeme konfirmáciu desiatich konfirmandov.

Seniorálne vnútromisijné podujatia na jar 2017

Dunajsko-nitriansky seniorát pripravil na jar 2017 tieto vnútromisijné podujatia:

Stretnutie dorastu a mládeže – 22. apr. v Nitre

Festival spevokolov – 21. máj v Bátovciach

Konferencia Spoločenstva evanjelických žien – 28. mája v Nových Zámkoch

Letné tábory

Tohto roku sa uskutoční letný tábor detí v dňoch 3. – 8. júla a letný tábor mládeže v dňoch 9. – 15. júla. Miesta konania táborov nie sú ešte známe. Informáciu zatiaľ uvádzame preto, aby si rodiny vedeli zariadiť svoje dovolenky a umožnili deťom a mládežníkom ísť do tábora. Tábory detí a mládeže sú vzácnou príležitosťou pre ich duchovný rast a budovanie spoločenstva. Nech nezostane nevyužitá!

AKTUALITY

Noví členovia revíznej komisie

Náš výročný zborový konvent dňa 12. febr. vykonal doplňujúce voľby. Ku dvom terajším členom revíznej komisie (Radmila Kuťková, Mária Lukačková), zvolil trojicu nových členov. Stali sa nimi - v abecednom poradí - Oľga Beresecká, Bohumil Kubis a Ľubomíra Plesníková. Nech ich Pán posilňuje v službe pre cirkevný zbor!

Letný čas!

V nedeľu 26. marca, v noci sa hodiny posunú na letný čas. Pre náš cirkevnozborový život to bude znamenať, že všetky stredtýždňové Služby Božie budú začínajúť o 18.00 hod., Večer s Bibliou o 16.45 hod., spoločenstvo mužov o 19.00 hod. Takto to bude až do ďalšej zmeny času v jesennom období.

Moja evidencia v zbere, moja podpora zboru a cirkevný príspevok

V každú nedeľu pred alebo po Službách Božích, si môžete vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo upresniť údaje o evidencii člena zboru (vedie Mária Števková), zaplatiť cirkevný príspevok („cirkevnú daň“), či odovzdať svoj milodar na potreby cirkevného zboru (vyberajú Mária Števková, Margaréta Černáková, Pavel Líška, Radmila Kuťková). Cirkevný príspevok je treba zaplatiť do 31. októbra. Je v dobrovoľnej výške, minimálne však 13,- eur od confirmovaného člena zboru. Deti do confirmácie platia pevnú čiastku 1,50 eur. Dá sa platiť aj prevodom na účet č. SK29 7500 0000 0003 0266 0573, s uvedením mena a označením „CP 2017“.

Predajnička literatúry

V každú nedeľu pred, alebo po Službách Božích, si môžete v malej predajni vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo zakúpiť, resp. zdarma zobrať evanjelickú tlač (Evanjelický posol spod Tatier, Cirkevné listy, Cestou svetla, Evanjelický východ, Dúha), Biblie, liturgické knihy (Evanjelický spevník, funebrál, pašie, modlitebné knihy), biblické čítanie na každý deň Tesnou bránou, kalendáre Tranovského, stolový a nástenný, plagát s Lutherovými 95 výpoveďami, zaujímavé aktuálne knihy Reformátor Luther, Cirkev v útlaku, ďalšiu kresťanskú literatúru. Poslúžia vám manželka Milota a Peter Arbetovci.

OZ Pavla Valáška, členský poplatok a členská schôdza.

Láskavo prosíme členov Občianskeho združenia Pavla Valáška, aby si skontrolovali, či majú uhradený členský poplatok za r. 2016. Kedykoľvek sa dá zaplatiť už i členský poplatok na r. 2017. Stále je v nezmenenej výške 5,- € na člena. Členská schôdza OZ Pavla Valáška bude v mesiaci máj, presný dátum bude oznámený.

Výročná správa farára za r. 2016

Na našom webe www.ecavn.sk, si môžete prečítať výročnú správu farára na r. 2016 a prezrieť Kalendár podujatí a udalostí v roku 2016.

Služby Božie

Nedeľa, 10.00 hod.

V každú prvú nedeľu v mesiaci je v rámci Sl. Božích Večera Pánova

Stredtýždňové Služby Božie

Štvrtok, 18.00 hod.

Pôstne večierne

Utorok a štvrtok, 17.00 hod. (18.00 hod.)

Klubík

Štvrtok, 9.30 hod.

Detská besiedka

V každú nedeľu počas Služieb Božích

Vyučovanie náboženstva na školách

ZŠ Benkova - pondelok, 14.00 hod.

ZŠ Kráľa Svätopluka - utorok, 13.15 hod. a 14.00 hod.

ZŠ Kniežata Pribinu - streda, 14.00 hod.

ZŠ Beethovenova - piatok, 13.15 hod. a 14.00 hod.

Párovské gymnázium - piatok, 07.10 hod.

Golianovo gymnázium - streda, 07.10 hod.

Príprava na confirmáciu

1.ročník - piatok, 15.00 hod.

2.ročník - piatok, 16.30 hod.

Dorast

Piatok, 15.45 - 16.30 hod.

Mládež

Piatok, 17.00 hod.

Nitriansky evanjelický spevokol

Pondelok, 16.30 hod.

Vysokoškolská mládež

Utorok, 19.00 hod.

Stretnutie mladých mamičiek

Každá druhá streda, 17.30 hod.

Spoločenstvo evanjelických žien

Podľa dohovoru, 15.45 hod. (16.45 hod.)

Stretnutie mužov

Každý druhý pondelok, 18.00 hod. (19.00 hod.)

Stretnutia manželských párov

Raz za tri týždne podľa dohovoru, 16.00 hod.

Večer s Bibliou

Štvrtok, 15.45 (16.45 hod.)

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Považskej ul.

Streda, 9.00 hod.

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Dolnočermánskej ul.

Piatok, 9.00 hod.

Zaopatrenie Večerou Pánovou

v domácnosti, penzióne, nemocnici či v hospici

Na požiadanie u zborového farára

Ivana Elku, 0903 / 255197

Pokrstení

Žite tak, ako je hodné povolania, ktorým ste boli povolaní.
Efezským 4, 1

Alexander Hollý
Sofia Tomková
Jakub Žitný

Zosnulí

Lebo Baránok, ktorý je uprostred trónu, ich bude pásť, dovedie ich k prameňom vôd života a Boh im zotrie každú slzu z očí.

Zjavenie 7, 17

Ondrej Laco (68)
Branislav Soviš (86)
Milan Gajdošík (87)
Anna Patakiová (83)
Viera Petrenková (82)
Emília Timková (91)
Ján Kováč (83)
Zuzana Luptovičová (57)
Jozef Timoracký (71)
Zdenka Inštorisová (81)
Ján Arbet (89)
Peter Foltín (94)
Hedviga Jakabová (69)
Ján Páleš (78)

MODLITBA PÁNOVA - OTČENÁŠ

Martin Luther, Veľký katechizmus, r. 1529
Úvod k výkladu Modlitby Pánovej, odst. 17 - 23

Prvou a najpotrebnejšou vecou je, aby sme svoje modlitby zakladali a stavali na poslušnosti Božiemu príkazu, bez ohľadu na seba a na to, či sme hriešni a či zbožní, či sme hodní alebo nehodní. Nech je nám jasné, že príkaz k modlitbám nám kladie Boh a Boh tu nežartuje, ale že sa hnevá a trestá, keď neprosíme, rovnako ako trestá aj neposlušnosť voči iným príkaziam. On nenechá naše modlitby márne a bez odozvy, veď keby ťa nechcel vypočuť, nebol by ti tak prísne prikázal modliť sa.

Druhé, čo nás má privádzať a povzbudzovať k modlitbe je to, že Boh k modlitbe pripojil aj zaslúbenie a uistenie, totiž že to, čo prosíme, sa stane. Ako hovorí v Žalme 50, 15: „Vzývaj ma v deň súženia, a ja ťa vytrhnem“. A Kristus v evanjeliu podľa Matúša 7, 7-8: „Proste a dostanete ... lebo kto prosí dostane“. Toto zaslúbenie má zobudiť a zapáliť naše srdce, aby sme sa radi a s láskou modlili. Vo svojom Slove Boh potvrdil, že sú Mu naše modlitby milé a že si ich s istotou všimne a vypočuje ich. To preto, aby sme modlitbou neopovrhovali a nemodlili sa naprázdno a v neistote.

Takže pred Boha môžeš predstupovať a hovoriť: „Prichádzam, milý Otče a neprosím sám od seba, nespolieham sa na vlastnú hodnosť, ale spolieham sa na Tvoje sväté prikázanie i na zaslúbenie, ktoré nemôže byť nesplnené a nemôže klamať“. Kto tomuto zaslúbeniu neverí, nech vie, že tým Boha hnevá, pretože Ho veľmi znevažuje a obviňuje Ho z klamstva.

Okrem toho k modlitbe nás má privádzať a povzbudzovať aj to, že okrem prikázania a zaslúbenia nám Boh prichádza v ústrety a sám zostavuje slová Modlitby Pánovej a kladie nám do úst, ako a za čo sa máme modliť. Tu vidíme, ako veľmi Mu záleží na našich potrebách; aby sme vôbec nepochybovali, že sú Mu takéto modlitby milé a že ich istotne vypočuje. Je teda zrejmé, že táto modlitba - Modlitba Pánova, vysoko prevyšuje všetky ostatné. Lebo pri našich vlastných modlitbách si svedomie často v neistote hovorí: „Modlil som sa, ale kto vie, či sa Bohu moja modlitba páčila, či som zachoval správnu formu a spôsob?“. Preto niet na svete lepšej modlitby, ako je tá, ktorá má takéto mocné potvrdenie a svedectvo, že ju Boh rád vypočuje. Preto by sme ju nemali zameniť za žiadne bohatstvo sveta.